

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319202905
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4319202905.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a členiek senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogranovej, v právnej veci žalobkyne: D. Y., nar. XX.XX.XXXX, X., K. X/XXX, proti žalovanému: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy a o zaplatenie 500 Eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 8Csp/87/2019-85 zo dňa 3. decembra 2019, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanému p r i z n á v a proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 30.07.2019 domáhala, aby súd určil, že zmluva o úvere číslo 30553584409 zo dňa 03.04.2014 je bezúročná, žiadala tiež, aby súd zaviazal žalovaného vyplatiť žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa so žalovaným uzavrela zmluvu o spotrebiteľskú zmluvu o úvere dňa 03.04.2014, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver v o výške 1600 eur. Žalobkyňa úverovú zmluvu nepripravovala, zmluva bola vopred naformulovaná žalovaným. Na poskytnutý spotrebiteľský úver žalobkyňa zaplatila 1328,94 eur. Mala za to, že zmluva obsahuje značné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok (najmä v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, absencia RPMN, bod. č. 58 uzavretie poisťovnej zmluvy) a žiadala, aby súd prihliadol na okolnosť, že podmienky zmluvy predformuloval žalovaný a žalobkyňa ako spotrebiteľ bola vo finančnej tiesni, žalovaný ju uviedol do omylu, použil nekalé praktiky. Poukázala na to, že žalovaný postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov žiadala určiť, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková a žiadala, aby súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur.

2. K podanej žalobe zaslal žalovaný dňa 19.08.2019 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nesúhlasí so žalobou a žiada ju v celom rozsahu zamietnuť. Dôvodil tým, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 30553584409 zo dňa 06.03.2014 poskytol žalovaný žalobcovi úver v celovej výške 1600 eur. Žalobkyňa sa zaviazala splácať úver v rátane úrokov vo výške 13,90% p.a., ktorých výška bola fixná počas celej doby splácania úveru, pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 28,89 eur splatnými k 15. dňa v mesiaci. Dňa 31.05.2018 bolo v Obchodnom vestníku č. OV 2018/104 zverejnené uznesenie OS NR, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: žalobkyne. Dňa 24.06.2019 bol v Obchodnom vestníku uverejnený oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Na základe uvedeného mal za to, že je zrejmé, že pohľadávka žalovaného zo zmluvy o

úvere voči žalobkyni uplatnená prihláškou v konkurze vedenom OS NR pod sp.zn. 27OdK/121/2018 je voči žalobkyni zo strany žalovaného ďalej nevymáhateľná. Mal za to, nie je možné pripustiť, že by nejakým konaním žalovaného hrozilo, že žalobkyni bude spôsobená ujma, prípadne, že by jej nejaká ujma už bola spôsobená. Sama žalobkyňa uviedla, že jej bola požičaná suma 1600 eur, zatiaľ čo uhradila iba 1328,94 eur. S ohľadom na uvedené mal za nelogické, aby žalobkyňa nemusela ani splatiť dlh, ktorý je nevymáhateľný a navyše, aby od žalovaného požadovala finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur. Čo sa týka namietaných neprijateľných zmluvných podmienok uviedol, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle platných právnych predpisov a argumentáciu žalobkyne preto považuje za nepreukázanú a účelovú. Záverom poukázal na to, že žalobkyňa mala možnosť si zmluvu riadne prečítať, boli jej známe podmienky splácania poskytnutého úveru.

3. Žalobkyňa sa vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 23.09.2019 v ktorom uviedla, že na Okresnom súde Nitra prebiehal konkurz, kde žalobkyňa prešla oddĺžením. Žalobkyňa si do konkurzu dala všetky pohľadávky okrem Prvej stavebnej sporiteľni. Opätovne uviedla, že zmluva musí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým neplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie splátok, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkov. Pripojila súdne rozhodnutia v obdobných veciach. Zmluvu mala posúdenú Ministerstvom spravodlivosti SR ako bezúročnú a bezpoplatkov. Na žalobe trvala.

4. Žalovaný na podanie žalobkyne reagoval vyjadrením doručeným súdu dňa 08.10.2019 v ktorom opätovne vyslovil, že zmluva o úvere obsahuje všetky stanovené náležitosti predovšetkým zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na uznesenie NS SR 3Cdo/146/2018, kde najvyšší súd konštatoval, že eurokonformným výkladom ust. § 9 ods.2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., že účelom tohto ustanovenia nebolo, aby ma spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy o úvere k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v konkrétnej splátke pripadať na istinu, úroky a iné poplatky. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti H. G.. Žalovaný si súhrnnou prihláškou pohľadávky uplatnil pohľadávku v celkovej výške 1425,64 eur voči žalobkyni v konkurze 27OdK/121/2018 dňa 29.06.2018, o čom predložil potvrdenie. Mal za to, že žalobkyňa účelovo kombinuje a vytvára nezmyselné tvrdenia, ktoré nezohľadňujú zmluvou dojednané podmienky.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 02.12.2019 uviedla, že ako spotrebiteľ má záujem na určení neplatnosti zmluvy, právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami, právo na ochranu svojich práv. Mala za to, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a neobsahuje RPMN a preto žiada, aby ju súd určil ako bezúročnú a bez poplatkov a žiadala finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur.

6. Na pojednávaní dňa 3.12.2019 Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom podanú žalobu žalobkyne (v plnom rozsahu) zamietol a súčasne o trovách strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100%, keď o výške trov konania rozhodne súd (prvej inštancie) samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

7. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

Žalobkyňa ako dlžník uzatvorila so žalovaným ako veriteľom dňa 04.03.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 3055385409, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver v sume 1600 eur. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 13,90 %, RPMN vo výške 14,77%, priemerná RPMN vo výške 17,49%. Celková čiastka, ktorú bola žalobkyňa povinná zaplatiť predstavovala sumu 2460,63 eura. Žalobkyňa podľa zmluvy bola povinná spotrebiteľský úver splácať v mesačných splátkach, s výškou splátky 28,89 eur vždy k 15. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.03.2021. V konaní bolo nesporné, že žalobkyni boli žalovaným poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1600 eur, a žalobkyňa uhradila sumu 1328,94 eur.

8. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na vyjadrenia strán sporu, zistený skutkový stav a citované ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 písm. a/ a b/, § 11 ods. 2), citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. - § 52 ods. 1 až 4, § 51 ods. 1, 2, 3, 6, § 54 ods. 1, § 39) a citované

ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP - zákon č. 160/2015 Z.z. - § 137, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1), odôvodnil nasledovne:

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 04.03.2014 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 3055385409 v zmysle ust. § 1 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Na predmetný právny vzťah sa vzťahujú predpisy Občianskeho zákonníka o spotrebiteľoch a zákon o spotrebiteľských úveroch z dôvodu, že ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky. Keďže v danom prípade ide o spotrebiteľský úver upravený zákonom o spotrebiteľských úveroch, súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy uvedených v § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 04.03.2014 a zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonné náležitosti. V zmluve v článku II. základné úverové podmienky je uvedená výška spotrebiteľského úveru 1600 eur, výška úrokovej sadzby 13,90%, výška mesačnej anuitnej splátky 28,89 eur, splatná vždy k 15. dňu v mesiaci, počet splátok 84, RPMN 14,77%, priemerná RPMN 17,49%, termín konečnej splatnosti úveru 15.03.2021, výška celkových nákladov 2460,63 eur. Súd konštatuje, že zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky. Zmluva obsahuje výšku RPMN vo výške 14,77%. Obsahuje aj jasne určený - konkrétny jeden časový údaj o termíne konečnej splatnosti úveru - 15.03.2021. Žalobkyňa namietala, že zmluva neobsahuje podľa § 9 ods. 2 písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Najvyšší súd SR ako najvyššia súdna autorita v uznesení pod sp.zn. 3Cdo/146/2018, konštatoval, že eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods.2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok t.j. určenie aká časť každej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Uvedený záver vychádza z rozsudku Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti H. G.. Súd poukazuje na to, že uvedené sa stalo konštantou judikatúrou a žalobkyňou predkladané súdne rozhodnutia sú právnym názorom NS SR prekonané. Hoci zmluva má formulárový charakter, žalobkyňa sa s jej obsahom mohla riadne oboznámiť a podľa čl. XI. Záverečné ustanovenia bod. 11.6 zmluvy svojím podpisom zmluvy vyhlásila, že zmluvu si riadne prečítala, v plnom rozsahu porozumela jej obsahu, ktorý je pre ňu dostatočne zrozumiteľný a určitý, že táto vyjadruje jej slobodnú a vážnu vôľu prostú akýchkoľvek omylov, a že táto nebola uzatvorená v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Hoci žalobkyňa tvrdila, že ju žalovaný uviedol do omylu a že zmluvu uzatvárala v tiesni, súdu nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie ani nepredložila žiadnej dôkaz na preukázanie týchto tvrdení. Naopak súd mal za to, že išlo o účelové a tendenčné tvrdenia zo strany žalovanej, aby sa vyhla povinnosti plniť svoju zmluvnú povinnosť uhradiť úver riadne a včas. Ako žalovaný súdu preukázal listinným dôkazom - súhrnná prihláška k sp.zn. 27OdK/121/20178 (čl.157-59) voči žalobkyni si uplatnil pohľadávku v predmetom konkurze. Bolo nesporné, že konkurz na žalobkyňu bol rozhodnutím Okresného súdu Nitra zrušený a preto je pohľadávka žalovaného voči žalobkyni nevymáhateľná. Nakoľko podľa názoru súdu Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 3055385409 zo dňa 04.03.2014 obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ako a aj Občianskeho zákonníka, zamietol žalobu o určenie jej bezúročnosti a bez poplatkovosti nakoľko bola zjavne nedôvodná.

9. Súd zamietol žalobu aj v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala zaplatenia finančného zadostučinenia v sume 500 eur. Súd nemal preukázané, že by žalovaný pri uzatvorení zmluvy so žalobkyňou porušil svoje zákonom stanovené povinnosti (tak ako to bolo podrobne odôvodnené vyššie), žalujúca strana navyše ničím neodôvodnila, prečo by mal súd na uvedený prípad aplikovať § 3 zákona číslo 250/2007 Z.z., súd preto nevidel žiaden dôvod na priznanie finančného zadostučinenia žalujúcej strane. Súd žiadne nekalé obchodné praktiky na strane žalovaného nezistil. Záverom súd konštatuje, že je pravdou, že zákon v spotrebiteľských zmluvách chráni slabšiu stranu, teda spotrebiteľa, avšak ani ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá. Zákon a ani súd nemôže chrániť spotrebiteľa, ktorý si riadne a včas neplní svoje povinnosti a za riadne neplnenie si svojich povinností je následne sankcionovaný.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

11. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadla len žalobkyňa, domáhajúca sa jeho zrušenia s poukazom na to, že tento rozsudok nespĺňa kvalitatívne ústavné požiadavky na súdnu ochranu. Uznesením (?) bolo porušené právo na spravodlivý proces, uvedené rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci, nakoľko súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil, keď interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom tento odklon nie je nijako zdôvodnený. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania skutkovými a právnymi zisteniami došiel k extrémnemu nesúladu a hodnotenie dôkazov nemá racionálny základ, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a z hľadiska hospodárnosti konania takýto postup súdu je svojvoľný a neakceptovateľný, keď ním došlo k ohrozeniu práv a právom chránených jej záujmom, pričom súd uprednostnil nároky žalobcu (?) nehľadiac na zásady spravodlivosti. V rozhodovaní súdom prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súd sa nevysporiadal s každou námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, pričom ide o arbitrárne rozhodnutie a ona má právo na spravodlivý súdny proces. Prvostupňový súd posúdil zmluvu, že je v poriadku, ona však má za to, že zmluva obsahuje nesprávne údaje a to ročnú RPMN a celkové náklady keď v skutočnosti musí spotrebiteľ zaplatiť za poskytnutý úver. Na zmluve je ročná RPMN 13,90% ale v skutočnosti je 13,52%, celkové náklady sú na zmluve 2 460,63 eur a v skutočnosti 2 426,76 eur. Na zmluve musia byť presne údaje podľa skutočnosti, tieto údaje sú vypočítané na internetovej stránke výpočet RPMN ekonomika.sme.sk podľa § 9 ods. 4 zákona č. 129/2010, zmluva musí obsahovať presné údaje, ak neobsahujú úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úver žalovaného do konkurzu nedávala, tak preto aj žalovaného žalovala, nakoľko nevedela, nikto jej neoznámil, že sa prihlásili do konkurzu. Ani súd keď ju mal oddížiť jej nedal vedieť, z ktorých pohľadávok veriteľa ju oddížil. Na trovy konania poukazuje na osobitný zreteľ.

12. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, keď poukázal na to, že z celého textu žaloby a vyjadrení žalobkyne je zrejmé, že účelovo kombinuje a vytvára nezmyselné tvrdenia, ktoré nezohľadňujú zmluvou o úvere dojednané podmienky. Odvolanie ako celok nekorešponduje so skutkovými okolnosťami prejednávanej veci, nakoľko mnohé tvrdenia žalobkyne sa zakladajú na nepreukázaných dohadoch a indiciách a celkom zjavne opisujú úplne odlišný prípad, ktorý nie je možné ani podporne aplikovať na prejednanú vec. Prvoinštančný súd sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami sporových strán v súlade s princípom právnej istoty.

13. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného vyjadrila s ním nesúhlas, keď poukázala na to, že prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal zmluvou o úvere, ale tým, že prešla konkurzom a je oddížená, čo na veci nič nemení. Ďalej zopakovala svoje dôvody z odvolania.

14. Žalovaný sa vyjadroval k vyjadreniu žalobkyne k jeho vyjadreniu k odvolaniu, v ktorom zotrval na svojich vyjadreniach v spore a poukázal na to, že predpokladom podanej žaloby je v zmysle ustanovenia § 137 písm. c/ CSP naliehavý právny záujem, avšak žaloba žalobkyne bola podaná po ukončení konkurzného konania a po oddížení žalobkyne. Teda okrem uvedeného poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade už nie je daný naliehavý právny záujem (žalobkyne na podanej žalobe), keď on bol v konkurznom konaní so svojou prihlásenou pohľadávkou z predmetnej úverovej zmluvy neúspešný a jeho pohľadávka voči žalobkyne nie je ďalej vymáhateľná.

15. K uvedenému vyjadreniu žalovaného sa opätovne vyjadrila žalobkyňa, ktoré vyjadrenie je obsahovo totožné s jej odvolaním resp. s vyjadrením k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu.

16. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobkyne dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne, keď súčasne o trovách odvolacieho konania strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal v celom rozsahu.

17. V danej veci súd prvej inštancie žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere č. 3055358409 a priznania primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 Eur zamietol, nakoľko zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky

zákonne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj Občianskeho zákonníka. Ďalej konštatoval, že žalovaný súdu prvej inštancie preukázal listinným dôkazom - súhrnná prihláška k sp. zn. 27OdK/1221/2018, že si voči žalobkyni uplatnil pohľadávku v predmetnom konkurze, ktorý bol rozhodnutím Okresného súdu Nitra zrušený, a preto je pohľadávka žalovaného voči žalobkyni nevymáhateľná. Žalobu v časti, ktorou sa žalobkyňa domáhala priznania primeraného finančného zadostučinenia zamietol z dôvodu, že nemal preukázané, že by žalovaný pri uzatvorení zmluvy so žalobkyňou porušil svoje zákonom stanovené povinnosti, navyše žalobkyňa ničím neodôvodnila aplikáciu § 3 zákona č. 250/2007 Z. z.

18. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bolo porušené jej právo na spravodlivý proces, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci, nakoľko sa súd prvej inštancie nedostatočne vysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil, pričom interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom tento odklon nie je nijako odôvodnený. Podľa názoru žalobkyne sporná zmluva neobsahuje správnu RPMN, ani celkové náklady, koľko musí spotrebiteľ zaplatiť za poskytnutý úver. Uviedla, že RPMN uvedená v zmluve 13,90 % má byť v skutočnosti 13,52 % a celkové náklady nie sú 2 460,63 Eur, tak ako je uvedené v zmluve, ale len 2 426,76 Eur, pričom tieto údaje vypočítala na stránke ekonomika.sme.sk. V súvislosti s vyhláseným konkurzom uviedla, že ona žalovaného ako veriteľa v konkurze neuvádzala, nevedela, že sa do konkurzu prihlásil a po oddížení nevedela z ktorých pohľadávok ju súd oddížil.

19. Vzhľadom na právne relevantné námietky žalobkyne je potrebné vysporiadať sa s otázkou, či zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalobcom obsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

21. Vzhľadom na odvolacie námietky žalobkyne, odvolací súd vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

22. Je tomu tak preto, lebo odvolací súd má zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3055358409 preukázané, že tá obsahuje v bode II. základné úverové podmienky výšku spotrebiteľského úveru 1 600 Eur, výšku úrokovej sadzby 13,90 % p.a., výšku pravidelnej mesačnej splátky 28,89 Eur, splatnosť mesačnej splátky 15. deň mesiaca, počet splátok 84, celková výška nákladov dlžníka spojených s úverom 2 460,63 Eur, výška RPMN 14,77 % p.a. Podľa bodu VIII. poplatky a náklady sa dlžník zaviazal uhradiť veriteľovi poplatky a náklady súvisiace s úverom podľa platného Sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby pre spotrebiteľský úvery na vybavenie domácnosti, ktorý je prílohou zmluvy. Podľa bodu 8.1 je jedným z týchto poplatkov poplatok za spracovanie úveru, ktorý si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru, takže celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o sumu tohto poplatku. Podľa sadzobníka poplatkov, ktorý tvoril prílohu predmetnej zmluvy, bol poplatok za spracovanie spotrebiteľského úveru na vybavenie domácnosti vrátane zmluvnej dokumentácie 2 % z výšky poskytnutého úveru, minimálne 35 Eur. Z amortizačnej tabuľky pre spotrebiteľský úver na vybavenie domácnosti, ktorá tiež bola prílohou spornej zmluvy, vyplýva, že celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa uhradiť je 2 460,63 Eur a pozostáva z istiny poskytnutého úveru 1 600 Eur, z úrokov vo výške 825,62 a poplatku vo výške 35 Eur.

23. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti žalobkyni, že podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

24. Žalobkyňa namietala, že celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú vo výške 2 426,76 Eur, pričom neuviedla žiadne dôvody. Odvolací súd sa domnieva, že žalobkyňa uskutočnila výpočet spôsobom 84 (počet mesačných splátok) $\times$ $28,89$ Eur (výška mesačnej splátky) = $2\,426,76$ Eur.

25. Avšak odvolací súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje správne uvedenú výšku celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytnutým úverom, pretože do celkových nákladov je potrebné započítať aj poplatok za spracovanie spotrebiteľského úveru vo výške 35 Eur, nie len istinu a úroky.

26. Nesprávne uvedenú výšku RPMN žalobkyňa odôvodňuje skutočnosťou, že podľa výpočtu na stránke ekonomika.sme.sk mala byť správne uvedená vo výške 13,52 %. K tomu je však potrebné uviesť, že kalkulačka na výpočet RPMN na stránke ekonomika.sme.sk je len informatívneho charakteru, a v žiadnom prípade ňou nie je možné garantovať správnosť výpočtov, nakoľko doposiaľ nebola na trh uvedená verejnosti dostupná kalkulačka RPMN garantujúca správnosť výsledkov, pretože výpočet RPMN je mimoriadne matematicky náročná operácia. Ďalej odvolací súd dodáva, že odchýlka pri výpočte žalobkyňou mohla byť spôsobená aj tým, že žalobkyňa pri výpočte RPMN zrejme nezohľadnila vyššie uvedený spracovateľský poplatok vo výške 35 Eur, ktorý je samozrejme pri výpočte potrebné zohľadňovať.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. je možné spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. RPMN uvedená v neprospech spotrebiteľa znamená, že RPMN by musela byť v zmluve uvedená nižšie ako by bola v skutočnosti, čo by v spotrebiteľovi mohlo vyvolať mylnú predstavu o výhodnosti poskytovaného úveru, nakoľko práve táto hodnota má pomáhať spotrebiteľom pri orientácii na trhu s výberom navýhodnejšieho úveru. V danej veci však bola podľa žalobkyne v zmluve uvedená vyššia RPMN ako mala byť v skutočnosti, čo však znamená, že RPMN uvedené v zmluve, by nemohlo byť uvedené v neprospech spotrebiteľa, nakoľko by spotrebiteľa nezavádzalo k predstave o jeho výhodnosti oproti iným úverom, pretože v skutočnosti by išlo ešte o výhodnejší úver. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala aj dojednanie RPMN, ktoré nebolo uvedené nesprávne v neprospech spotrebiteľa a preto nie je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

28. V súvislosti s návrhom žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Odvolací súd uvádza, že citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadostučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadostučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadostučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadostučinenia.

Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

29. V danej veci nebol súdom judikovaný v prospech spotrebiteľa žiadny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, t. j. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve, preto odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol, keď návrh žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol, keď nebol splnený jediný predpoklad pre priznanie tohto nároku.

30. V súvislosti s konkurzným konaním vedeným vo veci úpadcu, ktorým bola žalobkyňa odvolací súd uvádza, že konkurz (ktorý bol zrušený) nesúvisí s otázkou posudzovanou v tomto konaní, t. j. s otázkou, či je poskytnutý spotrebiteľský úveru bezúročný a bez poplatkov, a preto sa odvolací súd touto skutočnosťou nezaoberal, keď odvolací súd nemusí dať v zmysle ustálenej judikatúry odpovede na všetky položené otázky, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

31. Zo všetkých zhora označených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).